

економия — цинично изрекалъ чорбаджията, който не познавал друг богъ, освѣнъ своята кесия.

До колко положението на „сиромаха“ е било неспасно, се вижда още отъ нѣколко анекдота, запазени въ споменитѣ на Ботйови съврѣмненници, разправяни отъ самия поетъ при весело настроение, но които съ своята комичность ни рисуватъ цѣлъ миръ, цѣла епоха. Ние споменахме сждбата на Калеко Миташтъ. За скръбъ голѣма на нѣкои българи, които искатъ да прикриватъ чоголитѣ изъ нашето минало, защото тѣ съставляватъ елементъ и на нашето настояще — тая сждба сподѣляли мнозина събратя на Калеко Миташтъ. Имало нѣкой си Калоферски екземпляръ, който съ цѣлата си вънкашность наподобявалъ бѣдния Иовъ. Единъ неговъ чепикъ, който приличалъ на каикъ, отколкото на обувка, му причинявалъ ужасно тежки болки. Но и оригинални разправии. Изъ селскитѣ ли друмища мине — разбужда кучетата, отъ които, ако би рекалъ да се брани, биха покжсали и послѣдния парцалъ на гърба му. Въ чаршията три пжти на день ялъ бой затова, че силниятъ тропотъ отъ тая ладия — обувка безпокоилъ „гражданитъ“. Най-сетнѣ, бѣдниятъ Иовъ рѣшилъ да се отърве и отъ боя, и отъ чепиктъ си. Безъ да го зърне нѣкой, запиротилъ скжсаната грамада на чорбаджиискитѣ керамиди. Завалѣло дъждъ, който като изъ ведро ливналъ въ покоитѣ на чорбаджи Н. Покачили се да видятъ, какво има горѣ — чепиктъ на Никола Касапски. Бой на сермия. Другъ пжтъ сжщата калевра била хвърлена въ Тунджа. Отива чорбаджи хаджи Гендо да лови риба — и съ първо хвърляне, срекмето засѣднало. Лакомятъ чорбаджия помислилъ, че е уловилъ нѣкой шаранъ: мъкне съ голѣма сила, а въ срекмето каиктъ на Калоферския сиромахъ. Пакъ бой.

Тѣзи разнообразни анекдоти, проникнати съ веселъ хуморъ, ни рисуватъ цѣлото подневолно положение на